ПРИМЉЕНО: 20-06-2022
Број: US-02-13 Радни број: 1-242-B/no

Број: С1 З У 036534 20 У
Сарајево, 15.6.2022. године

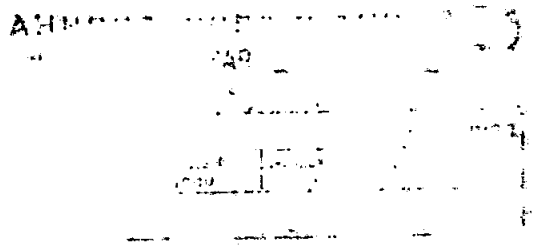
Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Жељке Крмек, као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Јадранке Брењо, као чланова вијећа, уз судјеловање Енисе Имамовић као записничара, у управном спору тужиоца SHIMADZU d.o.o. Sarajevo, ulica Tešanjska broj 7, kojeg заступа адвокат Санел Незирић, адвокат из Сарајева, улица Ла беневоленција број 2, против рјешења број: ЈН2-02-07-1-1467-8/20 од 16. 7. 2020. године, тужене Канцеларије за разматрање жалби БиХ, подружница Бања Лука, улица Јована Дучића број 23, у управној ствари јавне набавке, на нејавној сједници одржаној дана 15.6.2022. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем, дјеломично је уважена жалба тужиоца и поништене одлука о избору најповољнијег понуђача број: 1947/20 од 8. 6. 2020. године и поступак јавне набавке робе „Набавка и испорука материјала за фако апарат-стериле офтамолошке прекривке са кесом за течност (офтамолошке компресе)-лот 17, уговорног органа ЈЗУ Болница др. Младен Стојановић. Уважен је захтјев за повраћај уплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 1.666,66КМ, као и захтјев за накнаду трошкова састава жалбе у износу до 280,80КМ, док је у преосталом дијелу захтјев одбијен као неоснован. Наложено је уговрном органу да надокнади трошкове жалбеног поступка по пуномоћнику у износу од 280,80КМ у року од 15 дана од дана извршности рјешења.

Против одлуке из става 3. оспореног рјешења тужилац је покренуо управни спор, због погрешне примјене материјалног прописа и погрешне примјене одредби правила поступка. У тужби указује да је уважена његова жалба поднесена дана 12.6.2020. године и тужени је обавезао уговорни орган да надокнади трошкове тужиоцу само за ту жалбу, иако је тужилац имао и трошкове састава одговора на изјашњење уговорног органа од 28.5.2020. године, о чему је тужени пропустио одлучити. Дакле тужилац је имао двије изјављене жалбе и тужена је у складу са чланом 105. став 2. Закона о управном поступку БиХ, пропустила обавезати уговорни орган на накнаду трошкова за обје изјављене жалбе. Осим тога, тужилац указује на мишљење Адвокатских комора ФБиХ и РС у погледу третирања поступака јавних набавки као поступака са непроцјењивом вриједношћу предмета. У погледу трошкова, тужилац истиче да је конкретан предмет процјењиве вриједности, те да се састав жалбе у овом посебном поступку, не може подвести под састављање уобичајеног поднеска. Како је неспорно да је у складу са одребама члана 105.-108. Закона о јавним набавкама БиХ, наведени предмет процјењив, како су то потврдиле и Адвокатске коморе РС и ФБиХ, предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено рјешење у ставу 3. и предмет врати на поновни поступак а тужену обавеже на накнаду трошкова управног спора у износу од 842,40КМ.

У одговору на тужбу тужена је предложила да се тужба одбије као неоснована. Заинтересовани понуђач је у свом изјашњењу навео да у цијелости побија тужбене приговоре имајући у виду да је Канцеларија за разматрање жалби БиХ надлежна да одлучује о трошковима поступка. Имајући у виду да тужилац није изјавио жалбу против рјешења уговорног органа број: 1857/20 од 1. 6. 2020. године, то уговорни орган није ни доносио посебно рјешење о трошковима.

Суд је испитао законитост и правилност рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ" број: 19/02. до 74/10), па је одлучио као у изреци пресуде, из сљедећих разлога:

Оспореним рјешењем, уважена је жалба тужиоца и поништене одлука о избору најповољнијег понуђача и поступак јавне набавке. У односу на став 3(три) коначног рјешења које се побија предметном тужбом, тужена је одлуку о трошковима, у износу од 280,80КМ, донијела позивом на одредбу члана 18. став 2. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Службене новине ФБиХ" број: 22/04 и 24/04) јер тужиоцу припада 80 бодова или 240,00КМ за састав жалбе и 40,80КМ 17 % ПДВ-а. У преосталом дијелу захтјев је одбијен као неоснован.

Жалба није основана.

У предметној ствари одлучивано је о основаности жалбе која је изјављена против одлуке уговорног органа број 1947/20 од 8.6.2020. године и оспорени акт садржи и одлуку о меритуму и одлуку о накнади трошкова поступка јавне набавке.

Чињеница да овом одлуком није одлучено о трошковима који су настали у претходном поступку, у фази одлучивања о основаности жалбе од стране уговорног органа, не могу се ставити на терет туженој.

Наиме, тужена ће одлучити и дужна је одлучити о свим повредама, па и о трошковима поступка, на које је указано жалбом, али овдје конкретна ситуација не даје туженој основ за одлучивање. У овом поступку јавне набавке уговорни орган је дана 1.6.2020. године донио одлуку којом је дјелимично уважио жалбу понуђача који је у овом управном спору тужилац и то у односу на одлуку о избору најповољнијег понуђача, али је одбио жалиоца са захтјевом за накнаду трошкова, уз образложење да ће о трошковима одлучивати Канцеларија за разматрање жалби. Против ове одлуке уговорног органа није изјављена жалба, а у спису нема доказа да је достављена другостепеном органу, ни да је орган донио било какву одлуку о законитости одлуке првостепеног органа. У наставку поступка изабран је поново најповољнији понуђач, нову жалбу против те одлуке изјавио је тужилац у овој управној ствари дана 12.6.2020. године, али та жалба не указује на претходни поступак у дијелу у којем је рјешавано о трошковима, нити садржи опредијељене трошкове, нити је, како уговорни органи указује у одговору на тужбу, против одлуке уговорног органа број 1857/20 од 1.6.2020 године, у одбијајућем дијелу жалба изјављена, тако да Канцеларија за разматрање жалби није ни имала могућност расправити законитост акта уговорног органа, у дијелу одлуке о рошковима поступка. Стога у овом дијелу приговори тужбе нису основани и ваљало их је одбити, имајући у виду да је у односу на трошкове поступка одлука првостепеног органа од 1.6.2020. године стекла правоснажност.

Није основан ни приговор из тужбе којим се оспорава одлука тужене у погледу висине додијељених трошкова у управном поступку. Тужилац се у тужби позива на мишљење Адвокатске коморе Републике Српске и Адвокатске коморе Федерације Босне и Херцеговине у погледу зазузетог ставе да се у предметима јавних набавки, трошкови требају тумачити на начин да је предмети јавне набавке имају процјењиву вриједност спора. Не занемарујући став и мишљење надлежних адвокатских комора, према оцјени овог суда, а и према правилном налазу тужене, тужиоцу припада накнада трошкова за заступање која се односи на предмете управног поступка, непроцјењиве вриједности спора. У конкретном се, наиме, ради о захтјеву за поништење одлука донесених према правилима управног поступка, у поступку јавне набавке. Тачан је навод да постоји

вриједност понуда у јавној набавци, коначно ова вриједнόст је један од фактора да додјелу набавке, али ова вриједност не може бити основ за одређивање вриједности спора код одређивања трошкова заступања. Вриједност спора се не може одредити позивом на вриједност појединачних понуда, јер је и у жалбеном поступку, а затим и у тужби захтјев усмјерен ка поништењу акта и одлуке, због њихове евентуалне незаконитости, а нема захтјева који би се односио на утврђење или оспоравање вриједности и висине конкретне понуде у конкретном поступку јавне набавке, због чега се вриједност спора не може ни проценити. Овакав став заузет је у више предмета овог суда, а потврђен је и од стране управног вијећа Апелационог одјељења овог суда у предмету број: С 1 3 У 023495 18 У од 27.9.2018.године. Стога је правилна одлука тужене да као основицу за обрачун примијени одредбу члана 18. став 2. и 33. АТ ФБиХ, због чега разлоге тужене у цијелости прихвата и овај суд.

Тужена је одлуку донијела на начин прописан домаћим прописом, у складу са чланом 18. став 2. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ФбиХ, а уважавајући упуте и из наведене пресуде овог суда, због чега образложење прихвата и ово вијеће. Како је одлука у односу на трошкове донесена и правилном примјеном материјалног прописа, суд је донио одлуку као у изреци примјеном одредбе члана 37. став 2. Закона о управним споровима БиХ. Како тужилац није успио у овом спору, не припадају му ни потраживани трошкови управног спора.

ЗАПИСНИЧАР
Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА

Жељка Крмек

